

مقایسه کودآبیاری با کوددهی سطحی بر کارایی مصرف آب، کود، عملکرد، اجزای عملکرد ذرت و تلفات عمقی نیترات

امیر محسنی^{۱*} - حسین میرسید حسینی^۲ - فریبرز عباسی^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۱۰/۱۳

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۶/۵

چکیده

روش کوددهی نقش مهمی در کارایی مصرف آب و کود، عملکرد گیاه و تلفات کود ایفا می‌کند. آزمایش انجام شده به صورت فاکتوریل با طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی در چهار تکرار در سال زراعی ۱۳۸۹-۱۳۸۸ بر روی جویچه‌های انتها باز، انجام شد. فاکتور اول شامل چهار سطح آبی (W₁₋₄) و فاکتور دوم شامل چهار سطح کودی (N₁₋₄) به روش کودآبیاری بودند. تیمارهای ۱۶ گانه فوق در نهایت با روش کوددهی سطحی، مورد مقایسه قرار گرفتند. نیتروژن مورد نیاز گیاه از طریق کود اوره و طی چهار مرحله به خاک اضافه گردید. ۲۵ درصد کود مورد نیاز قبل از کشت به روش مرسوم، ۲۵ درصد در مرحله ۷برگی، ۲۵ درصد در مرحله ساقه‌دهی و ۲۵ درصد نیز در زمان سنبله‌دهی به صورت کودآبیاری به گیاه داده شد. کود مورد نیاز در روش پخش سطحی دو تقسیم مساوی (قبل از کاشت و مرحله هفت برگی) و آب مورد نیاز، نیز به مقدار ۱۲۰ درصد توصیه آبی برای گیاه فراهم گردید. نتایج نشان داد بیشترین عملکرد و اجزای عملکرد در تیمار ۱۰۰ درصد نیاز آبی و ۱۰۰ درصد نیاز کودی اتفاق افتاد. از طرف دیگر عملکرد در اکثر تیمارهای کودآبیاری در مقایسه با تیمار سنتی اختلاف معنی‌داری نشان داد. مصرف کود و آب نیز تحت تاثیر روش کوددهی و مقدار مصرف کود و آب قرار گرفت. بطوری‌که بیشترین کارایی مربوط به سطح کودی ۱۰۰ درصد و سطح آبی ۱۰۰ درصد می‌باشد. همچنین بررسی تلفات عمقی نیترات در خاک نشان داد که بیشترین میزان تلفات مربوط به تیمار سنتی و به مقدار ۲۵/۱ درصد که از تمامی تیمارهای کودآبیاری بیشتر می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: نیترات، ذرت، کارایی مصرف آب، کودآبیاری جویچه‌ای، پخش سطحی

مقدمه

کارایی مصرف آب از روش کودآبیاری استفاده می‌شود. اسدی و همکاران (۲) تاثیر روش‌های مختلف آبیاری و مصرف متعادل کود را بر عملکرد و کارایی مصرف آب در مرکبات بررسی کردند. آنها نتیجه گرفتند که عملکرد متوسط به ازای هر درخت از ۱۷۱/۶ کیلوگرم در آبیاری سطحی به ۱۸۶/۷ کیلوگرم در آبیاری قطره‌ای تغییر کرده است. همچنین در حالی که کارایی مصرف آب در آبیاری سطحی ۵/۵ کیلوگرم به ازای هر متر مکعب بود، این رقم در آبیاری قطره‌ای ۸/۵ کیلوگرم به ازای هر متر مکعب بود. کنگ و همکاران (۱۴) مشاهده کردند که با کودآبیاری ازت و پتاسیم نسبت به مصرف نواری آنها، عملکرد قلفل سبز ۱۵ درصد افزایش یافت. راگوز و همکاران (۱۹) در آزمایش‌های مختلف نشان دادند که در کودآبیاری مقدار آب و کود مصرفی کاهش می‌یابد. آنان اظهار نمودند که هنگام استفاده همزمان آب و کود و مصرف مقدار کود معادل نصف روش سنتی زارعین، میزان تولید و کیفیت میوه پرتغال افزایش می‌یابد. گرنبری و همکاران (۱۱) نیز گزارش کردند که با اجرای روش کودآبیاری

ذرت از غلات عمده مناطق مرطوب و نیمه مرطوب گرمسیری می‌باشد (۲۲). ذرت موارد متعدد مصرف در تغذیه انسان، دام و طیور دارد و با توجه به نیاز آبی قابل توجه این گیاه، کمبود آب برای تولید مناسب آن یکی از معضلات مهم کشور به شمار می‌آید (۴). از آنجایی که در کشور ما نزولات جوی کم و منابع آبی محدود می‌باشد، استفاده بهینه از آب موجود کاملاً ضروری است و باید از حداقل آب حداکثر بهره‌برداری صورت پذیرد. کودآبیاری از روش‌های نسبتاً جدید مصرف کود به همراه آب آبیاری است. برای افزایش کارایی مصرف کودهای شیمیایی به خصوص کودهای نیتروژنی و همچنین افزایش

۱، ۲- به ترتیب دانشجوی کارشناسی ارشد و استادیار گروه مهندسی علوم خاک پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

(*- نویسنده مسئول: Email: amir.mohseni65@gmail.com)

۳- دانشیار موسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی (کرج)

بر خارج شدن آن از دسترس گیاه و تلفات کود، امکان آلودگی آب زیرزمینی را نیز فراهم می‌آورد (۹). البته آلوده شدن آب‌های سطحی به نیترات توسط رواناب ناشی از آبیاری زمین‌هایی که کود نیترات در آن‌ها استفاده شده نیز یکی دیگر از مواردی است که می‌توان ناشی از عدم استفاده صحیح از آب و کود باشد. بررسی‌ها نشان داده است آبتشویی نیترات توسط کودهای شیمیایی به مراتب بیش از کودهای حیوانی و کود کمپوست بوده است (۸). در یک تحقیق بررسی حرکت نیترات حاصل از کود شیمیایی نشان داد غلظت نیترات آب زیرزمینی یک ماه بعد از مصرف کود ازته افزایش یافت که حاصل مکانیسم آبتشویی و حمل نیترات آزاد شده از کود شیمیایی به آب‌های زیرزمینی عنوان گردید (۵). اگرچه اثرات مثبت روش‌های آبیاری و کودپاشی در بسیاری از موارد گزارش شده است اما دستیابی به سطح بهینه و تلفیق این دو عامل با یکدیگر در جهت افزایش عملکرد می‌تواند تابع شرایط محیطی، نوع خاک و گونه گیاهی باشد. هدف اصلی از این تحقیق بررسی تاثیر کودآبیاری با کوددهی سطحی (روش سنتی) بر کارایی مصرف آب، کود، عملکرد ذرت، جذب ازت توسط گیاه و تلفات عمقی نیترات در شرایط جغرافیایی کرج بود که می‌تواند اطلاعات مفیدی در مدیریت زراعی این محصول فراهم سازد.

مواد و روش‌ها

این تحقیق در سال زراعی ۱۳۸۹-۱۳۸۸ در قطعه زمینی به مساحت حدود ۲ هکتار در مزرعه ۴۰۰ هکتاری موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر (کرج) انجام شد. برخی از ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی خاک مورد آزمایش در جدول ۱ ارائه گردیده است. منظور از FC رطوبت در نقطه ظرفیت زراعی و PWP نقطه پژمردگی دائم می‌باشد که تفاوت این دو بیانگر آب قابل استفاده برای گیاه می‌باشد. این دو با استفاده از دستگاه صفحات فشاری اندازه‌گیری گردیدند. همچنین pH، EC، آنیونها و کاتیونها در عصاره اشباع اندازه‌گیری شدند. بافت خاک مزرعه با استفاده از روش هیدرومتری اندازه‌گیری گردید. همچنین به دلیل اندک بودن ماده آلی خاک در این منطقه، از ذکر آن خودداری گردید.

می‌توان با مصرف ۲۰ تا ۵۰ درصد کود کمتر نسبت به روش‌های رایج کوددهی، عملکرد بیشتر و کیفیت بهتری به‌دست آورد. هبار (۱۲) اثر کودآبیاری با منابع و سطوح و روش‌های مختلف کاربرد کود روی رشد، عملکرد و کارایی مصرف کود در گوجه فرنگی را مورد مطالعه قرار داد. نتایج نشان داد ماده خشک و شاخص سطح برگ در کودآبیاری قطره‌ای بطور معنی‌داری نسبت به آبیاری سطحی افزایش می‌یابد. توکلی و اویس (۲۱) در مطالعه‌ای تاثیر مدیریت‌های آبیاری را بر کارایی مصرف آب در زراعت گندم بررسی و نشان دادند که کارایی مصرف آب تحت تاثیر رژیم آبیاری قرار دارد. در تحقیقی دیگر، کریمی و همکاران (۳) گزارش کردند که کارایی مصرف کود اوره در کودآبیاری تحت تاثیر میزان آب آبیاری، مقدار کود مصرفی و اثر متقابل هر دو عامل قرار می‌گیرد. همچنین تیمارهای آبیاری بر کارایی مصرف کودها در تولید دانه و ماده خشک کل تاثیر داشته و در بین تیمارهای کودی، کارایی مصرف تجمعی آنها تفاوت معنی‌داری نشان داد. لام و همکاران (۱۵) در یک آزمایش چهار ساله با آبیاری قطره ای ذرت نشان دادند که کودآبیاری عملکرد و کارایی مصرف آب را تا ۳ برابر روش‌های پخش سطحی افزایش داد. کودآبیاری باعث افزایش عملکرد و کارایی مصرف آب و کود می‌شود. موساداک (۱۷) در تحقیقی بر روی دو روش آبیاری سطحی و قطره‌ای و پنج سطح کود ازته در گیاه پنبه نتیجه گرفت که کودآبیاری سهم بسزایی در صرفه جویی در آب مصرفی ایفا نمود و راندمان مصرف آب را افزایش داد. بنابراین فعالیت و پراکنش ریشه افزایش یافته و کارایی مصرف کود افزایش می‌یابد. مید (۱۶) گزارش داد که با مصرف ازت به مقدار ۹۰ میلی‌گرم در لیتر از طریق آب آبیاری کارایی مصرف ازت در کلم واسفناج تا دو برابر افزایش می‌یابد. از دیگر اثرات کود آبیاری می‌توان به کاهش آلودگی زیست محیطی اشاره نمود. نیترات به عنوان منبع اصلی نیتروژن مورد نیاز گیاه، یکی از ترکیبات با قابلیت انتقال زیاد در پروفیل خاک می‌باشد. با توجه به حلالیت بالای کودهای نیتروژنه در آب، در صورت کاهش جذب نیتروژن توسط گیاه، نداشتن اطلاع از میزان نیتروژن اولیه خاک به منظور تعیین میزان کود وارد شده به خاک، کم بودن راندمان آبیاری و روش‌های نادرست استفاده از کود، نیترات به ناحیه پایین‌تر از ریشه منتقل شده و علاوه

جدول ۱- برخی مشخصات فیزیکی و شیمیایی خاک مزرعه مورد مطالعه

بافت	عمق (cm)	ρ_b (gcm ⁻³)	$\theta_{V_{FC}}$ (%)	$\theta_{V_{PWP}}$ (%)	pH	EC (dsm ⁻¹)	آنیون‌ها (meql ⁻¹)					کاتیون‌ها (meql ⁻¹)	
							SO ₄ ⁻²	Cl ⁻	HCO ₃ ⁻²	Na ⁺	Mg ²⁺ + Ca ²⁺		
لوم	۰-۲۵	۱/۴۹	۱۵/۷۵	۸/۹۶	۷/۴۴	۲/۰۳	۱۲/۶۹	۶/۳۳	۲/۶۰	۱۶/۳۳	۵/۸۷		
لوم	۲۵-۵۰	۱/۵۷	۱۵/۵۰	۹/۱۱	۷/۵۹	۲/۰۱	۱۱/۲۵	۷/۰۰	۳/۶۰	۱۶/۳۳	۶/۲۱		
لوم	۵۰-۷۵	۱/۵۶	۱۶/۳۳	۸/۱۶	۷/۴۷	۱/۷۸	۱۲/۰۹	۵/۶۷	۲/۶۷	۱۴/۰۰	۶/۴۸		

زیر محاسبه گردید (۱۱).

$$FUE = \frac{dY}{F} \quad (1)$$

$$WUE = \frac{Y}{V} \quad (2)$$

در این روابط: Y عملکرد محصول (کیلوگرم)، V حجم خالص آب مصرفی (متر مکعب)، F مقدار کود مصرفی (کیلوگرم). سپس داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SAS مورد آنالیز قرار گرفتند، مقایسه میانگین‌ها نیز با استفاده از آزمون دانکن و در سطح ۵ درصد صورت گرفت.

نتایج و بحث

نیاز آبی

نیاز آبی و عمق خالص آبیاری اعمال شده تیمارهای مختلف آبی محاسبه شده با استفاده از داده‌های تشت تبخیر و ضریب KC در جدول ۲ ارائه گردیده است.

جدول ۲- مقادیر آب مصرفی تیمارهای مختلف آبی

تیمارهای آبی	W _{120%}	W _{100%}	W _{80%}	W _{60%}	آب مصرفی
ستنی	۶۸۶	۵۶۰	۴۹۴	۳۷۰	خالص (میلی متر)
	۷۱۶				

عملکرد و اجزای عملکرد

نتایج نشان داد که عملکرد و اجزای عملکرد گیاه تحت تاثیر مقدار آب و کود مورد استفاده می‌باشد. جدول ۳ نتایج تجزیه واریانس عملکرد و اجزای عملکرد را نشان می‌دهد. همانطور که مشاهده می‌شود اثر مقادیر مختلف کود و آب بر عملکرد و اجزای عملکرد گیاه در سطح ۱ درصد معنی‌دار می‌باشد. همچنین اثر متقابل کود و آب بر هیچ یک از صفات اندازه‌گیری شده معنی‌دار نبود.

به منظور مقایسه میانگین عملکرد و اجزای عملکرد گیاه در سطوح آبی و کودی مختلف، مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون دانکن در سطح ۵ درصد صورت گرفت. جدول ۴ مقایسه میانگین عملکرد و اجزای عملکرد در سطوح مختلف آبیاری نشان می‌دهد. نتایج بیانگر آن است که بیشترین عملکرد در سطح آبی ۱۰۰ درصد بدست آمده و در بیشتر موارد سطح آبیاری ۸۰ درصد بهتر از ۱۲۰ درصد عمل کرده است. از طرف دیگر بین سطوح آبیاری ۱۰۰ و ۸۰ درصد اختلاف معنی‌داری وجود نداشت. بر اساس نتایج به دست آمده، برای افزایش سطح زیر کشت، سطح آبی ۱۰۰ درصد به عنوان سطح آبی بهینه برای تولید حداکثر دانه توصیه می‌شود. احمدآلی و خلیلی (۱) نیز عملکرد ذرت دانه‌ای در تیمارهای آبی ۱۰۰، ۷۵ و ۵۰ درصد

آزمایش به صورت فاکتوریل دو عاملی با طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی و در چهار تکرار بر روی جویچه‌های انتها باز برای ذرت رقم دابل کراس ۳۷۰ انجام گرفت. فاکتور اول چهار سطح آبیاری (W₁₋₄) (۶۰ درصد: W₄، ۸۰ درصد: W₃، ۱۰۰ درصد: W₂، ۱۲۰ درصد: W₁) و فاکتور دوم چهار سطح کودی (N₁₋₄) (شاهد بدون کود: N₄، ۶۰ درصد: N₃، ۸۰ درصد: N₂ و ۱۰۰ درصد: N₁) توصیه کودی) مورد نیاز بود. نیتروژن مورد نیاز گیاه از طریق کود اوره و بر اساس آزمایشات توصیه کودی به مقدار ۴۰۰ kg/ha ۴۰۰ تأمین گردید که در چهار مرحله به خاک اضافه شد. ۲۵ درصد کود مورد نیاز قبل از کشت به روش مرسوم، ۲۵ درصد در مرحله ۴ تا ۶ برگی، ۲۵ درصد در مرحله ساقه‌دهی و ۲۵ درصد نیز در زمان سنبله‌دهی به صورت کود آبیاری به گیاه داده شد. تزریق محلول آب و کود با استفاده از بشکه‌هایی که در ابتدای جویچه‌ها قرار داشتند، صورت گرفت. همراه با اعمال روش‌های کود آبیاری، یک روش کوددهی سنتی (پخش سطحی) نیز به منظور مقایسه با روش کود آبیاری اجرا گردید. در روش سنتی ۵۰ درصد کود مورد نیاز، قبل از کشت و ۵۰ درصد دیگر در مرحله ۴ تا ۶ برگی به خاک اضافه گردید. مقدار آب آبیاری در تیمار سنتی معادل ۱۲۰ درصد نیاز آبی اعمال گردید. دور آبیاری نیز به طور متوسط ۶ روز بود. در بلوک‌های کود آبیاری، پنج جویچه برای هر بلوک (۳ جویچه اصلی برای برداشت و دو جویچه کناری به عنوان حاشیه) و دو جویچه برای تفکیک هر بلوک از بلوک مجاور در نظر گرفته شد. فاصله جویچه‌ها از یکدیگر ۷۵ سانتیمتر و طول آنها برابر طول قطعه زراعی (۱۶۵ متر) بود. برای اعمال تیمارهای آبی، از داده‌های تشتک تبخیر ایستگاه هواشناسی کرج که در فاصله حدوداً ۲ کیلومتری مزرعه بود استفاده شد. آب ورودی و خروجی بلوک‌های آزمایشی با استفاده از فلوم WSC اندازه‌گیری شد. دور آبیاری بین ۶-۹ روز طی فصل رشد متغیر بود. برای تزریق کود از بشکه‌های بزرگ ۲۲۰ لیتری استفاده گردید. محلول کود از طریق بشکه بزرگ وارد بشکه کوچک ۲۰ لیتری می‌شد. در بشکه کوچک شناوری جهت ثابت نگه داشتن دبی تزریق کود نصب گردید. تزریق کود ۲۰ الی ۳۰ دقیقه پایان آبیاری انجام می‌شد. برای تعیین عملکرد و اجزای عملکرد، از هر تکرار ۱۰ گیاه با حذف دو ردیف کناری به طور تصادفی انتخاب و بعد از انتقال به آزمایشگاه میزان هر یک از آنها محاسبه گردید. برای تعیین میزان نیترات نفوذ یافته به خاک در هر مرحله کود آبیاری نمونه‌برداری از عمق ۸۰ cm انجام پذیرفت سپس بعد از هوا خشک کردن، نمونه‌ها از الک ۲ mm عبور داده شد آنگاه با محلول KCl عصاره‌گیری شده و به روش بروسین با دستگاه اسپکتروفتومتر و در طول موج ۴۱۰ nm قرائت گردید (۲۱). همچنین ازت کل دانه به روش کجلدال اندازه‌گیری گردید. کارایی زراعی مصرف کود و آب نیز از طریق روابط

اختلاف معنی‌داری با تیمار پخش سطحی می‌باشند. از نظر ارتفاع تا بلال اختلاف معنی‌داری ما بین تیمارهای W_2N_1 ، W_3N_1 با تیمار پخش سطحی مشاهده گردید. همچنین از نظر ارتفاع بوته اختلاف معنی‌داری ما بین تیمارهای W_1N_2 ، W_3N_1 ، W_2N_1 ، W_1N_1 ، W_2N_2 با تیمار پخش سطحی دیده شد. از نظر قطر ساقه تنها تیمار W_2N_1 اختلاف معنی‌داری با تیمار پخش سطحی نشان داد. از نظر تعداد برگ نیز اختلاف معنی‌داری بین هیچکدام از تیمارهای کودآبیاری با تیمار پخش سطحی مشاهده نگردیده است. به هر حال با توجه به مقایسه تیمارهای مختلف پخش کود به روش سطحی با لحاظ مقدار آب و کود مصرفی بیشتر، عملکرد و اجزای عملکرد کمتری نسبت به روش کودآبیاری حاصل گردید. علت این افزایش در تیمارهای کودآبیاری را می‌توان به در اختیار داشتن مقدار کافی مواد غذایی محلول را در خاک مرطوب با تهویه مناسب در طول فصل رشد نسبت داد. همچنین نتایج مشابه با این نتایج توسط بات و همکاران (۶) بر روی کودآبیاری با آبیاری قطره‌ای بدست آمد.

نیاز آبی را به ترتیب ۱۲/۲، ۷/۶ و ۶/۲ تن در هکتار در سال ۱۳۸۲ و ۱۵/۹، ۱۴/۰ و ۱۱/۴ تن در هکتار در سال ۱۳۸۳ بدست آورده‌اند. همچنین به منظور مقایسه میانگین عملکرد و اجزای عملکرد در سطوح مختلف کودی مقایسه میانگین‌ها با آزمون دانکن در سطح ۵ درصد صورت گرفت (جدول ۵). نتایج نشان می‌دهد که سطح کودی ۱۰۰ درصد دارای بالاترین عملکرد بوده در حالی که بین این سطح و سطح ۸۰ درصد نیاز کودی اختلاف معنی‌داری وجود ندارد. در مجموع سطح کودی ۱۰۰ درصد (N_1) و سطح آبیاری ۱۰۰ درصد (W_2) را می‌توان به عنوان بهترین سطوح بدست آمده در شرایط این تحقیق در نظر گرفت.

جدول (۶) نتایج مقایسه میانگین صفات اندازه‌گیری شده بین تیمارهای کودآبیاری و تیمار پخش سطحی در سطح ۵ درصد با آزمون دانکن را نشان می‌دهد. نتایج نشان می‌دهد که تیمارهای کودآبیاری W_3N_1 ، W_2N_1 عملکردی بیشتر و همچنین اختلاف معنی‌داری با تیمار پخش سطحی دارند. و از لحاظ عملکرد زیست توده نیز تیمارهای کودآبیاری W_2N_1 ، W_3N_1 و W_2N_2 دارای

جدول ۳- تجزیه واریانس عملکرد و اجزای عملکرد

منابع تغییرات	درجه آزادی	عملکرد (Th^{-})	عملکرد زیست توده (Th^{-})	ارتفاع تا بلال (cm)	ارتفاع بوته (cm)	قطر ساقه (cm)	تعداد برگ
آب	۳	۱۴۴/۳**	۱۵۴/۲**	۴۰۴/۴	۴۵۲۵/۲**	۰/۳۱**	۱/۲۱
کود	۳	۵۳۱/۱**	۵۸۱/۳**	۷۳۷۸/۶**	۲۷۹۶/۴**	۱/۵۶**	۴/۸۹**
آب × کود	۹	۱۰۷/۱	۱۵۴/۶	۶۲۷/۶	۷۸۹/۹	۰/۲۴	۰/۷۶
خطا	۴۵	۵۱۷/۹	۵۶۳/۲	۳۷۵۷/۷	۵۲۰۶/۵	۰/۶۴	۹/۳۲

**،* به ترتیب معنی‌دار بودن در سطح احتمال ۱٪ و ۵٪

جدول ۴- مقایسه میانگین اثر اصلی آب در سطوح مختلف آبیاری بر عملکرد و اجزای عملکرد

سطوح آبی	عملکرد (Th^{-})	عملکرد زیست توده (Th^{-})	ارتفاع تا بلال (cm)	ارتفاع بوته (cm)	قطر ساقه (cm)	تعداد برگ
$W_1=120\%ET_C$	۹/۳۳ ^{ab}	۱۴/۶۵ ^{ab}	۹۳/۸ ^{ab}	۱۹۰/۹ ^{ab}	۱/۶ ^b	۱۲/۵ ^a
$W_2=100\%ET_C$	۱۱/۲۳ ^a	۱۶/۴۵ ^a	۹۷/۲ ^a	۱۹۹/۰ ^a	۱/۷ ^a	۱۲/۴ ^{ab}
$W_3=80\%ET_C$	۱۱/۱۱ ^a	۱۶/۱۳ ^a	۹۱/۵ ^{ab}	۱۷۸/۶ ^{bc}	۰/۹۹ ^b	۱۲/۲ ^{ab}
$W_4=60\%ET_C$	۷/۸۵ ^b	۱۳/۷۵ ^b	۸۹/۸ ^b	۱۷۲/۹ ^c	۱/۱ ^b	۱۲/۰ ^c

* میانگین‌های با حروف غیر مشابه نشانگر اختلاف معنی‌دار میانگین‌ها در سطح احتمال ۵ درصد با آزمون دانکن می‌باشد.

جدول ۵- مقایسه میانگین اثر اصلی کود در سطوح مختلف کود آوره بر عملکرد و اجزای عملکرد

سطوح کودی	عملکرد (Th^{-})	عملکرد زیست توده (Th^{-})	ارتفاع تا بلال (cm)	ارتفاع بوته (cm)	قطر ساقه (cm)	تعداد برگ
۱۰۰٪ توصیه کودی (N_1)	۱۴/۷ ^a	۱۹/۹۶ ^a	۱۲۱/۷ ^a	۲۱۸/۵ ^a	۲/۱۹ ^a	۱۳/۱ ^a
۸۰٪ توصیه کودی (N_2)	۱۳/۳ ^{ab}	۱۸/۲۰ ^{ab}	۱۱۶/۱ ^{ab}	۲۰۹/۸ ^b	۱/۸۹ ^b	۱۲/۹ ^a
۶۰٪ توصیه کودی (N_3)	۱۱/۳ ^b	۱۶/۴۲ ^b	۱۱۱/۰ ^b	۱۹۶/۳ ^c	۱/۸۳ ^b	۱۲/۸ ^a
بدون کود (N_4)	۶/۹ ^c	۱۱/۹۳ ^c	۹۳/۰ ^c	۱۷۶/۶ ^d	۱/۶۲ ^c	۱۱/۱ ^b

* میانگین‌های با حروف غیر مشابه نشانگر اختلاف معنی‌دار میانگین‌ها در سطح احتمال ۵ درصد با آزمون دانکن می‌باشد.

جدول ۶- مقایسه میانگین تیمارهای کودآبیاری و پخش سطحی

تیمارها	عملکرد (Th ⁻)	عملکرد زیست توده (Th ⁻)	ارتفاع تا بلال (cm)	ارتفاع بوته (cm)	قطر ساقه (cm)	تعداد برگ
W1N1	۹/۴۷ ^{bcde}	۱۶/۲۵ ^{abcd}	۱۱۶/۶ ^{ab}	۲۱۹/۴ ^{ab}	۲/۱۷ ^b	۱۲/۳۷ ^{ab}
W2N1	۱۴/۵۳ ^a	۱۸/۸۸ ^a	۱۲۰/۳ ^a	۲۲۳/۷ ^a	۲/۳۶ ^a	۱۲/۴۷ ^a
W3N1	۱۲/۳۷ ^{ab}	۱۶/۴۳ ^{abc}	۱۲۲/۷ ^a	۲۲۱/۴ ^{ab}	۲/۲۹ ^{ab}	۱۲/۰۱ ^{abc}
W4N1	۷/۰۷ ^{cdef}	۱۳/۹۱ ^{bcdef}	۱۱۵/۴ ^{abc}	۲۱۳/۷ ^{abc}	۲/۰۳ ^{bcd}	۱۱/۸۸ ^{abcd}
W1N2	۱۰/۳۳ ^{abcd}	۱۲/۲۵ ^{cdefg}	۱۱۸/۷ ^{ab}	۲۱۸/۵ ^{ab}	۲/۰۴ ^{bcd}	۱۲/۳۴ ^{ab}
W2N2	۱۱/۵۴ ^{abc}	۱۷/۲۶ ^{ab}	۱۱۷/۷ ^{abc}	۲۲۲/۱ ^a	۲/۰۵ ^{bc}	۱۲/۴۵ ^a
W3N2	۶/۳۱ ^{ef}	۱۵/۵۲ ^{abcde}	۱۰۶/۱۰ ^c	۲۰۰/۰۶ ^{bcd}	۱/۹۷ ^{de}	۱۲/۲۱ ^{ab}
W4N2	۶/۶۷ ^{def}	۱۴/۱۴ ^{bcdef}	۱۱۰/۲ ^{abc}	۲۰۰/۰۱ ^{cde}	۲/۰۰ ^{cd}	۱۲/۰۳ ^{abc}
W1N3	۵/۳۷ ^{fg}	۱۳/۰۱ ^{bcdef}	۱۰۵/۶ ^c	۲۱۱/۱۵ ^{abc}	۱/۹۵ ^{ef}	۱۲/۱۷ ^{abc}
W2N3	۹/۴۳ ^{bcde}	۱۴/۲۱ ^{bcdef}	۱۱۷/۴ ^{abc}	۲۱۳/۵ ^{abc}	۲/۰۹ ^{bcd}	۱۲/۰۱ ^{abc}
W3N3	۹/۱۷ ^{bcde}	۱۵/۴۳ ^{abcde}	۱۰۵/۶ ^c	۱۹۴/۴ ^{def}	۱/۹۷ ^{de}	۱۲/۱۳ ^{abc}
W4N3	۷/۱۳ ^{cde}	۱۱/۰۲ ^{fg}	۱۰۳/۳ ^d	۱۸۶/۷ ^{ef}	۱/۸۲ ^f	۱۱/۹۹ ^{bcd}
W1N4	۵/۴۲ ^{fg}	۱۱/۸۲ ^{efg}	۹۰/۲ ^e	۱۸۱/۳ ^{fg}	۱/۷۳ ^g	۱۲/۰۱ ^{bcd}
W2N4	۳/۵۴ ^g	۱۱/۵۷ ^{fg}	۹۹/۳ ^{ed}	۱۸۰/۳ ^{fg}	۱/۸۴ ^f	۱۱/۶۳ ^e
W3N4	۲/۶۵ ^g	۱۳/۰۳ ^{bcdef}	۸۹/۶ ^e	۱۸۴/۱ ^f	۱/۸ ^g	۱۱/۸۳ ^{cd}
W4N4	۲/۳۹ ^g	۸/۲۹ ^g	۸۹/۵ ^e	۱۶۹/۶ ^g	۱/۷۸ ^g	۱۱/۷۴ ^d
کودپاشی سطحی	۷/۱۵ ^{cde}	۱۲/۰۶ ^{defg}	۱۰۷/۱ ^{bcd}	۲۰۰/۰۲ ^{cd}	۲/۱۴ ^{bcd}	۱۲/۴۴ ^{abc}

* میانگین‌های با حروف غیر مشابه نشانگر اختلاف معنی‌دار میانگین‌ها در سطح احتمال ۵ درصد با آزمون دانکن می‌باشد.

کارایی مصرف کود و آب

در جدول ۷ کارایی مصرف آب و کود ارائه شده است. نتایج نشان می‌دهد که به بیشترین کارایی مصرف آب مربوط به تیمار W₂N₁ می‌باشد، در حالی که ما بین این تیمار و تیمار W₃N₁ اختلاف معنی‌داری مشاهده نشده است. همچنین بالاترین کارایی مصرف کود نیز مربوط به تیمار W₂N₃ می‌باشد. در مجموع نتایج نشان می‌دهد کارایی مصرف کود تیمار کودآبیاری W₂N₃ (۱۱۲ درصد) و کارایی مصرف آب تیمار کودآبیاری W₂N₁ (۱۶۲ درصد) از تیمار سنتی بالاتر بوده است. در روش کودآبیاری بدلیل همیاری دو نهاده کود و آب با یکدیگر کارایی مصرف هر دو نهاده را افزایش می‌دهد. با افزایش مقدار کود مصرفی، کارایی مصرف کود کاهش یافت. نتایج این تحقیق مشابه نتایج واعظی و همایی (۴) در آبیاری بارانی ذرت بود که بالاترین میزان کارایی مصرف کود را به سطح کودی ۲۵ درصد (مقدار کل کود مصرفی ۴۰۰ kg) نسبت دادند. همچنین بین این سطح و سطح کودی ۵۰ درصد اختلاف معنی‌داری مشاهده نگردید. با افزایش مقدار کود مصرفی، کارایی مصرف کود کاهش یافت. هنگامی که کمبود عناصر غذایی در گیاه رخ می‌دهد، گیاه در برابر مصرف کود واکنش مثبت نشان می‌دهد. این واکنش در واحدهای اولیه مصرف کود بیشتر است. با رفع تدریجی نیاز گیاه، پاسخ آن در برابر افزایش مقدار مصرف کود کمتر می‌شود. به همین علت در مقادیر اولیه مصرف میزان جذب عناصر، عملکرد و در نتیجه کارایی مصرف کود

بیشتر می‌باشد و از طرف دیگر با افزایش مقدار کود عملکرد گیاه بالاتر رفته که به تبع آن کارایی مصرف آب نیز بیشتر گردیده است (۴).

نتایج حاصل از نفوذ عمقی نیترات در خاک

بررسی نفوذ عمقی نیترات از عمق ۸۰ سانتی‌متری خاک (نفوذ ریشه) در تیمارهای مختلف کودآبیاری نشان داد که مقدار نفوذ متاثر از هر دو فاکتور آب و کود بوده است، میزان نیترات عمقی نفوذ یافته در خاک در مجموع ۴ مرحله برداشت نمونه خاک، مرحله ۷ برگی، ساقه دهی، گلدهی و برداشت حاصل گردیده است. سپس از تقسیم میزان نیترات نفوذ یافته در عمق به میزان کود مصرفی برای هر تیمار، درصد نفوذ عمقی نیترات برای هر تیمار محاسبه گردید. در تیمارهای سطح کودی ۱۰۰ درصد (N₁)، با کاهش سطح آبیاری، مقدار نفوذ عمقی نیترات نیز به سرعت کاهش یافت (جدول ۸). تیمار W₁N₁ حداکثر مقدار نفوذ عمقی به میزان حدود ۱۰ درصد اتفاق افتاد و با کاهش آب آبیاری، مقدار نفوذ در تیمار W₄N₁ به صفر رسید. در تیمار W₁N₁ و W₂N₁، مقدار نفوذ عمقی نیترات، نگران کننده است و باید با اعمال مدیریت مناسب آبیاری در جهت کاهش نفوذ عمقی آب پایین ناحیه ریشه و یا به کار بردن کود در تعداد تقسیط-های بیشتر، نفوذ عمقی نیترات را کاهش داد.

جدول ۷- کارایی مصرف کود و آب در تیمارهای کودآبیاری و پخش سطحی

تیمار	عملکرد (Tha ⁻¹)	کارایی مصرف کود (kg/kg) FUE	کارایی مصرف آب (kg/m ³) WUE
W ₁ N ₁	۹/۴۷ ^{bcd}	۳۳/۶۷ ^g	۱/۳۸ ^f
W ₂ N ₁	۱۴/۵۳ ^a	۳۶/۳۳ ^b	۲/۶ ^a
W ₃ N ₁	۱۲/۳۷ ^{ab}	۳۰/۹۳ ^c	۲/۵ ^a
W ₄ N ₁	۷/۰۷ ^{cdef}	۱۷/۶۷ ^k	۱/۹ ^c
W ₁ N ₂	۱۰/۳۳ ^{abcd}	۳۱/۵۲ ^d	۱/۵ ^e
W ₂ N ₂	۱۱/۵۴ ^{abc}	۲۵/۲۱ ^c	۲/۰۶ ^b
W ₃ N ₂	۶/۳۱ ^{ef}	۱۹/۲۵ ^j	۱/۳ ^f
W ₄ N ₂	۶/۶۷ ^{def}	۲۰/۳۵ ⁱ	۱/۸ ^{cd}
W ₁ N ₃	۵/۳۷ ^{fg}	۲۱/۸۴ ^h	۰/۷۸ ^h
W ₂ N ₃	۹/۴۳ ^{bcd}	۳۸ ^a	۱/۶ ^{de}
W ₃ N ₃	۹/۱۷ ^{bcd}	۳۷/۳۱ ^{ab}	۱/۸ ^{cd}
W ₄ N ₃	۷/۱۳ ^{cde}	۲۹/۰۱ ^f	۱/۹ ^c
W ₁ N ₄	۵/۴۲ ^{fg}	-	۰/۶۱ ⁱ
W ₂ N ₄	۳/۵۴ ^g	-	۰/۶۳ ⁱ
W ₃ N ₄	۲/۶۵ ^g	-	۰/۵۳ ⁱ
W ₄ N ₄	۲/۳۹ ^g	-	۰/۶۴ ⁱ
تیمار سنتی	۷/۱۵ ^{cde}	۱۷/۸۸ ^k	۰/۹۹ ^g

* میانگین‌های با حروف غیر مشابه نشانگر اختلاف معنی‌دار میانگین‌ها در سطح احتمال ۵ درصد با آزمون دانکن می‌باشد.

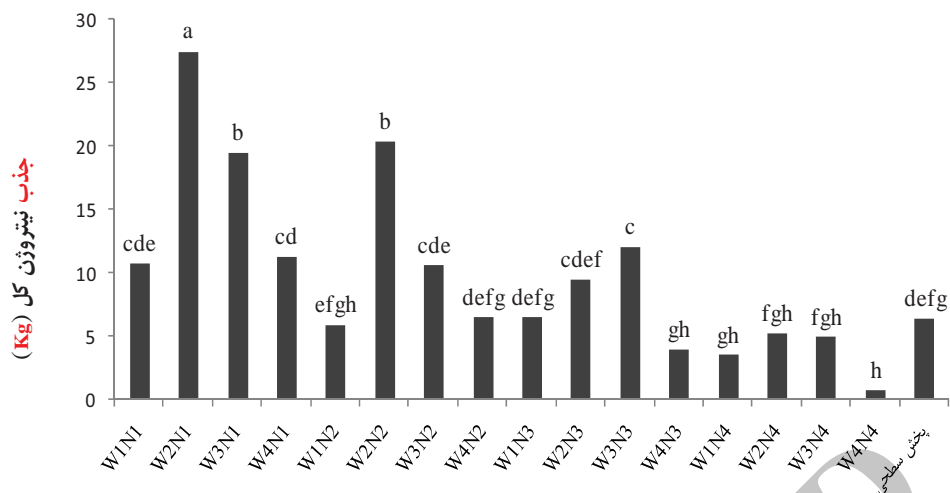
آبیاری‌های مکرر که به علت جلوگیری از سله‌بستن و باقی ماندن جوانه‌های گیاه در زیر خاک صورت می‌گیرد، نیتراژت وارد شده مورد آیشویی قرار می‌گیرد که نتیجه آن اتلاف بخش زیادی از کود به صورت نفوذ عمقی است. تدابیر مختلفی به‌منظور کاهش تلفات نیتروژن از طریق نفوذ عمقی وجود دارد از جمله این مدیریت‌ها می‌توان به کاهش میزان مصرف کودهای نیتروژنه، همزمان‌سازی نیاز گیاه به نیتروژن و زمان کوددهی (کودآبیاری)، استفاده از گیاهان تثبیت کننده نیتروژن دی و کامرون (۸)، افزایش فاصله زهکش‌ها و کنترل سطح ایستابی با استفاده از زهکشی کنترل شده اشاره نمود (۹).

از طرف دیگر با توجه به بررسی میزان جذب نیتروژن کل در مرحله آخر و مقایسه آن با تیمار سنتی (شکل ۱)، نشان می‌دهد که حداکثر میزان جذب نیتروژن مربوط به تیمار W₂N₁ می‌باشد و تیمار سنتی از لحاظ میزان جذب ازت از بسیاری از تیمارهای کودآبیاری پایین‌تر می‌باشد. تیمار سنتی به دلیل دریافت ۱۰۰ درصد کود تا قبل از مرحله گلدهی و همچنین آیشویی بالای عمقی نیتراژت آن (جدول ۸)، میزان جذب نیتروژن کمتری نسبت به تیمارهای کودآبیاری داشته است.

در تیمار W₃N₁، مقدار نفوذ عمقی نیتراژت نسبت به تیمارهای W₁N₁ و W₂N₁ به سرعت کاهش پیدا کرد و به ۰/۴ درصد رسید. نفوذ عمقی نیتراژت در سطح کودی ۸۰ درصد، فقط در تیمار آبی ۱۲۰ درصد (W₁N₁) به مقدار ۰/۲ درصد اتفاق افتاد. هر چند این مقدار از نفوذ نیتراژت را در برابر تیمار W₁N₁ بسیار ناچیز است، اما می‌توان با اتخاذ مدیریت دقیق‌تر آبیاری و استفاده از کود، آن را به صفر رساند. لازم به ذکر است اگر این مقدار نفوذ در مقیاس وسیعی اتفاق افتد، ممکن است تهدیدی برای آلودگی آب‌های زیرزمینی و هدر روی کود باشد. در تیمارهای کودی ۶۰ درصد، هیچگونه تلفات عمقی نیتراژت از عمق ۸۰ سانتی‌متری خاک اتفاق نیفتاد. مقایسه تلفات عمقی نیتراژت در تیمار سنتی با تیمارهای کودآبیاری نشان داد که مقدار تلفات حدود ۲۵ درصد و به طور معنی‌داری بیشتر بوده است. این مقدار نفوذ عمقی نیتراژت، بیش از دو برابر نفوذ عمقی در تیمار W₁N₁ بود. در تیمار سنتی که نیمی از کود مورد نیاز در مرحله قبل از رشد و به صورت خشک وارد خاک می‌شود، مقدار فراوانی از کود در مرحله‌ای از رشد در اختیار گیاه قرار داده می‌شود که نیاز زیادی به آن نیست؛ طوری که حتی اگر خاک غنی از مواد آلی باشد، نیاز اولیه گیاه برطرف می‌شود. بنابراین با وارد کردن مقدار زیادی از کود در این مرحله و انجام

جدول ۸- تلفات عمقی نیتراژت (%)

سنتی	W ₄ N ₃	W ₂ N ₃	W ₂ N ₃	W ₁ N ₃	W ₄ N ₂	W ₃ N ₂	W ₂ N ₂	W ₁ N ₂	W ₄ N ₁	W ₃ N ₁	W ₂ N ₁	W ₁ N ₁
۲۵/۱	۰/۲	.	۰/۴	۸/۹	۱۱/۹

سطوح مختلف کودی (N) و سطوح مختلف آبیاری (W)

شکل ۱- مقایسه جذب نیتروژن در تیمارهای کودآبیاری با تیمار کودپاشی سطحی

محیط زیست نیز مشکلاتی را فراهم می‌آورد. بنابراین پیشنهاد می‌شود در شرایط کم آبی مقدار کود مصرفی در سیستم کودآبیاری، کاهش یابد. همچنین با توجه به اینکه در روش پخش سطحی به دلیل دریافت تمام کود مورد نیاز گیاه در مراحل آغازین رشد از امکان دسترسی گیاه به نیتروژن در مراحل گلدهی و برداشت کاسته می‌شود و به طبع آن عملکرد گیاه کاهش یافت و این در حالی می‌باشد که در اکثر تیمارهای کودآبیاری به دلیل تقسیط کود در ۴ مرحله، عملکرد بیشتری را نسبت به تیمار پخش سطحی نشان دادند. از طرف دیگر در تیمارهای کودآبیاری بین سطوح آبی ۸۰ و ۱۰۰ درصد نیاز آبی تفاوت معنی‌داری در عملکرد وجود ندارد، می‌توان سطح آبی ۸۰ درصد به همراه سطح کودی ۱۰۰ درصد را با توجه به کمتر بودن میزان هدرروی عمقی آن در مقایسه با سطح آبی ۱۰۰ درصد و سطح کودی ۱۰۰ درصد، سطح بهینه کود و آب در شرایط این آزمایش توصیه نمود.

نتیجه‌گیری

نتایج نشان داد که عملکرد و اجزای عملکرد تحت تاثیر مقدار کود، آب و روش کوددهی می‌باشد. به طوری که میزان عملکرد تولید شده در تیمارهای کودآبیاری بالاتر از تیمار سنتی بوده که به صورت پخش سطحی کودپاشی شده بود. از طرف دیگر افزایش مقدار کود و آب تا سطح بهینه باعث افزایش عملکرد علوفه می‌گردد. همچنین با افزایش سطح آبی تا حد بهینه (۱۰۰ درصد نیاز آبی) کارایی مصرف کود افزایش می‌یابد. به این معنی که در تیمار آبی ۱۰۰ درصد مقدار کارایی مصرف نیتروژن ابتدا افزایش یافته و بعد از رسیدن به سطح بهینه مصرف دوباره کاهش می‌یابد. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که در شرایط کم آبی افزایش مقدار کود مصرفی نه تنها باعث افزایش عملکرد نمی‌شود بلکه مقدار آن را کاهش می‌دهد. همچنین در صورت استفاده مازاد از آب به دلیل حلالیت بالای نترات، علاوه بر هدرروی سطحی، آبشویی عمقی نترات را افزایش می‌دهد که این امر نه تنها از میزان کارایی مصرف کود می‌کاهد بلکه از لحاظ آلودگی

منابع

- ۱- احمدآلی ج و خلیلی م. ۱۳۸۶. ارزیابی اثر کم آبیاری بر عملکرد و اجزای عملکرد ذرت دانه‌ای در منطقه میان‌دوآب. مجله پژوهش آب ایران، جلد اول، شماره ۱. صفحه‌های ۱۷-۲۳.
- ۲- اسدی ع. و ملکوتی م. ج. ۱۳۸۱. تاثیر روشهای مختلف آبیاری و مصرف متعادل کود بر عملکرد و کارایی مصرف آب در مرکبات مازندران. مجله علوم خاک و آب، جلد شانزدهم، شماره ۲. صفحه‌های ۱۴۸ تا ۱۵۹.
- ۳- کریمی الف. و معزاردلان م. ۱۳۸۶. اثر کودآبیاری بر اجزاء عملکرد و کارایی مصرف آب در آفتابگردان به روش آبیاری قطره‌ای- نواری. مجله علوم و صنایع کشاورزی، جلد بیست و یکم، شماره ۲. صفحه‌های ۱۱-۲۲.

- ۴- واعظی ع. و همایی م. ۱۳۸۲. اثر کودآبیاری بر کارایی مصرف کود و آب در ذرت علوفه‌ای. مجله علوم خاک و آب، جلد شانزدهم، شماره ۲. صفحه‌های ۱۵۲-۱۶۰.
- 5- Bhatt K., 1997. Occurance and distribution of Nitrate and pesticides in Bowdle aquifer, South Dakotau (USA). Environmental Monitoring and Assessment, 47: 223-237.
- 6- Bhatt R., Sujatha S., and Balasimha D. 2007. Impact of drip fertigation on productivity of arecanot. J. Agricultural water manages. 90: 101-111.
- 7- Busscher W. J. 1996. Soil, water and air quality research. Florence: Coastal plain soil, water and plant research laboratory
- 8- Di H.J. and Cameron K.C. 2002. Nitrate leaching in temperate agroecosystems: sources, factors and mitigating strategies. Nutr. Cycl. Agroecosyt. 46: 237-256.
- 9- Fisher M. J., Fausey N. R. Subler S.E., Brown L.C., and Bierman P. M. 1999. Water table management, nitrogen dynamics, and yield of corn and soyben. Soil Sci. Soc.Am.J. 63,1786-1795.
- 10- Goodroad L.L. and Jellum M.D. 1988. Effect of N fertilizer rate and soil pH on N efficiency in corn. Plant and soil. 106:85-89.
- 11- Granberry D.M., Harrison K.A., and Kelley W.T. 2000. Drip irrigation.
- 12- Hebbbar S.S., Ramachandrappa B.K., Nanjappa H.V, and Prabhakar M. 2004. Studies on NPK drip fertigation in field grown tomato. Europ. J. Agron. , 21:117-127 .
- 13- Hochmuth G.J., Albrechts E.E, Chandler C.C, Cornells J, and Harrison J. 1996. J. Nitrogen fertigation requirements of drip-irrigated strawberries. J. Am. Soil Sci. 4: 660-665.
- 14- Keng J.C.W., Scott T.W., and Lopz L. 1979. Fertilizer management with drio irrigatin in an oxisol. Agron. J., 71:971-980.
- 15- Lamm F.R., Scheyel A.J., and Clark G.A. 2000. Optimum nitrogen fertigation for corn using subsurface drip irrigation.
- 16- Mead R. 2000. Fertigation efficiency Available on the www:URL:http://www.Microirrigationfrom.com/new/arcs/ferteff.htm/.
- 17- Mussadak G.S. 2001. Performane of cotton crops grown under surface irrigation and drip fertigation. Field water use efficiency and dry matter distribution. Communication in soil science and plant analysis. No 132, Issue 19, 20: 3945-3079.
- 18- Navalawala B.N. 1991. Water logging and its related issues in India. J. Irrigation Power 1, 55-64.
- 19- Ragozo C.R.A. 2000. Nutrition efficiency in citrus as influence by fertigation in 10th International Colloquium for the Optimization of Plant Nutrition. Cairo Sheraton, Egypt.
- 20- Singh J.P. 1988. A rapid for determination of nitrate in soil and plant extracts. Plant and soil, 110, 137-139.
- 21- Tavakkoli A.R., and Oweis T.Y. 2004. The role of supplemental irrigation and nitrogen in producing bread wheat in the highlands of Iran. Agricultural Water Management. 65:225-236.
- 22- Ulger A.C., Ibrikci H., Cakir B., and Guzel N. 1997. Influence of nitrogen rates and row spacing on corn yield, protein content, and other plant parameters. Journal of plant nutr. 20:1697-1709 .

Comparison of Fertigation with Surface Broadcast Fertilizer Method in Water, Fertilizer Use Efficiency, Yield, Component Yield of Corn and Losses of Nitrogen

A. Mohseni^{1*}- H. Mirseyed Hosseini²- F. Abbasi³

Received: 03-01-2012

Accepted: 26-08-2012

Abstract

Fertilizing method plays an important role in fertilizer and water use efficiency and plant yield and losses fertilizer. A field experiment was carried out at 16 treatments with factorial a complete randomized block design during 2010 for free drainage furrows. First factor was four levels of water (60, 80, 100 and 120% of full irrigation) and second factor was four levels of fertilizer (0, 60, 80 and 100% of required fertilizer) for fertigation method. The 16 treatments mentioned above, were compared with common fertilizing method. Nitrogen requirement was applied in four stages of the growth: before cultivation, in seven leaves, shooting and earing stages, the first portion (before cultivation) was applied by manual distribution and others by fertigation. In conventional treatment, the whole of required fertilizer was used in two split applications (before planting and in seven leaves). Results showed, the highest yield, yield component and use efficiency of corn was obtained on 100% irrigation and 100% fertilizer treatments. While the highest amount percolation of nitrate into soil was related to conventional treatment.

Keywords: Corn, Furrow irrigation, Nitrate, Surface Broadcast, Water use efficiency

1,2-MSc Student and Assistant Professor, Department of Soil Science, College of Agriculture and Natural Resources, University of Tehran, Karaj, Iran

(*-corresponding Author Email: amir.mohseni65@gmail.com)

3- Associate Professor, Agricultural Engineering Research Institute, AERI, Karaj